

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на десети юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
полк.Ю. В. БАНКОВ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. С.А като разгледа докладваното от полк.Ю. В. БАНКОВ Въззивно административно наказателно дело № 20246000600034 по описа за 2024 година

образувано по въззивна жалба от Д. А. Й. – защитник на обвиняемата И. И. Й. и протест от Военно-окръжна прокуратура – Сливен срещу решение № 3/04.04.2024 г. по анд № 7/2024 г. по описа на Военен съд – Сливен.

С обжалваното и протестираното решение обвиняемите с-на I степен И. И. Й., с- на II степен Д. Т. Р. и с-на II степен К. Г. Г. са признати за невиновни в това, че на 07.01.2023 г., за времето от 00:14 до 04:42 часа в град В., без разрешение напуснали частта си – .... „.....“ – В., като по този начин групово се отклонили от военна служба за срок по-малък от едно денонощие – престъпление по чл. 380, ал. 2, пр. 2, вр. с ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК във връзка с чл. 9, ал. 2, пр. 2 от НК са оправдани по предявеното им обвинение.

Съдът се е произнесъл по направените разноси по делото.

В жалбата си Д. Й. - процесуален защитник на обвиняемата И. Й. (майка на същата) сочи, че счита решението на първоинстанционния съд за неправилно в мотивната му част, доколкото липсва извършено престъпление (а не както съдът е приел, че деянието е явно малозначително) и се иска същото да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което подзащитната й да бъде призната за невиновна на основание чл. 334, ал. 1, т. 3 от НПК, но на различно от приетото от Военен съд - Сливен основание.

В съдебно заседание същата поддържа жалбата си, като заявява, че категорично има извършено деяние, но то е нарушение на правилника на ....., а

не отклонение от военна служба. Твърди се, че курсантите стават пълноценни военнослужещи след като завършат ..... си обучение в училището, което е със срок от шест години и едва през втория период на договора им (със срок от десет години) те стават военнослужещи, за които се прилага чл. 371, буква „а“ от НК. До тогава те не са на реална военна служба. Няма достатъчно доказателства за да се приеме ,че отклонението е групово. Искане за оправдаване на обвиняемата И. Й. поради липса на извършено престъпление.

В протеста на Военно-окръжна прокуратура - Сливен се твърди, че решението е неправилно. Искане за обвиняемите ..... I-ва степен И. И. Й., курсант старшина II-ра степен Д. Т. Р. и курсант старшина II-ра степен К. Г. Г. да бъдат признати за виновни и да бъдат наказани по реда на Глава двадесет и първа от НПК за извършеното от тях деяние, като на основание чл. 78а от НК им бъдат наложени наказания „Глоба“ в размер, какъвто е предложен в съдебната пледоария на прокуратурата. Подробно в протеста са изложени аргументи защо в случая е неприложима хипотезата на чл. 9, ал. 2, пр. 2 от НК.

Прокурорът в съдебно заседание не поддържа протеста, но не го и оттегля. Сочено, че подадената жалба от защитника Д. Й. е неоснователна. Искане за потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт, тъй като деянието е извършено, но доколкото то не е престъпно поради явно незначителна степен на обществената опасност, то случая е малозначителен. Твърди се, че мотивите в решението на Военен съд - Сливен са достатъчно подробни и аргументирани и нямат нужда от допълване.

Адвокат С. А. (защитник на обвиняемата Й.) в съдебно заседание сочи, че следва да се отговори на въпроса дали неговата подзащитна е военнослужеща и от там да се преценява дали тя се е отклонила от военна служба. Твърди се, че обвиняемата не попада в нито една от буквите на чл. 371 от НК, тъй като същата е курсант в период на обучение и няма статута на военнослужещ в същинския смисъл на това понятие. Такъв тя би станала след като завърши шестгодишния срок на обучение във .... – В.. На тази база се прави извода, че и Й. и другите двама обвиняеми изобщо не са осъществили състав на престъпление, имайки предвид качеството им на курсанти и това, че те като такива не изпълняват действителна и реална военна служба. В този смисъл се иска потвърждаване на оправдателната присъда на първоинстанционния съд, но да се приеме, че не е осъществена съставна на престъплението по чл. 380, ал. 2 и др. от НК. Алтернативно се иска потвърждаване на присъдата на основание на мотивите изложени в нея.

Адвокат П. Б. (защитник на обвиняемите Г. и Р.) в съдебно заседание поддържа казаното от другите двама защитници. Сочено, че няма доказателства, установяващи общност на умисъла за групово отклонение от военна служба. Мотивите за напускане на училището били различни за обвиняемите, а и същите не са имали знание за това, че са в наряд независимо, че им е бил обявен. Поддържа се тезата, че курсантите не са

военнослужещи по смисъла на чл.371 от НК и в заключение се иска те да бъдат оправдани поради липса на извършено престъпление, като не се уважава протеста на първоинстанционната прокуратура.

Тримата обвиняеми, редовно призовани за съдебното заседание не се явяват.

Военно-апелативният съд, като прецени всички събрани по досъдебното производство и пред първоинстанционния съд доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 314 от НПК установи следното:

Протестът и жалбата са подадени в срок и са процесуално допустими.

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Курсантите във .... специалност „..... на тактическо ниво“ и „..... за Въоръжените сили“ освен, че се обучавали, също така и изпълнявали задължения по военна служба, когато били назначавани като длъжностни лица в състава на денонощния наряд във ..... Дежурната служба се носела на 24 часови дежурства, след проведен развод и инструктаж в 07:00 часа от новия дежурен по училище.

На основание ежедневна заповед във .... „.....“ № ... от 06.01.2023г. бил назначен денонощен наряд за 24-часово дежурство по вътрешната служба на 07.01.2023г. В него били включени за пом.дежурен по КПП - обвиняемите курсант с-на II ст. И. Й. и за дневални по първа курсантска рота - курсант К. Г. и курсант Д. Р..

Със заповед № ...../28.09.2022г. на началника на .....,.....“ бил определен реда за напускане района на ..... училище от курсантите в „Батальона за подготовка на курсанти“. В т.2.6 от тази заповед било регламентирано, че „Курсанти, застъпващи в дежурство и имащи право да напускат района на .... „.....“ да се завръщат в района на .... „.....“ до 21:00ч. в деня, предхождащ дежурството“. В тази връзка електронните карти (пропуски) били предавани в дежурната стая на батальона за подготовка на курсанти (БПК) и тези курсанти нямали право да напускат района на .....

На КПП във .... имало изградена система за контрол и управление на достъпа на хора и автомобили, синхронизирана по астрономическо време. При чекиране с електронната карта се активирал турникета за вход/изход и на екран при дежурния се показвала снимка на преминаващото лице. Влизането и излизането на хора ставало през четири турникета (два на вход от източната страна на КПП и два на изход от западната страна). Системата проверявала дали притежателят на картата има право на достъп за вход/изход във ..... При наличие на такъв, турникета се задействал и го пропускал, а ако нямал - системата блокирала и не го пропускала.

На 06.01.2023 г., обв. Й. се уговорила със свид. к- т II ст. П. С. вечерта

да посетят дискотека „П.“ в гр.В.. Обвиняемите курсант Д. Р. и курсант К. Г. също решили да се присъединят към тях и да посетят дискотеката. Обвиняемите следвало на 07.01.23г., сутринта в 07.00 часа да застъпят в наряд и картите за достъп на тримата се намирили в дежурната на Батальона за подготовка на курсанти (Б П К)и те нямали достъп до тях. Обвиняемата к-т Й. взела без знанието и съгласието на свид. к-т с-на П ст. И. И. и на свид. к-т с-на П ст. В.К., с които живеела в една стая, картите за достъп, когато свидетелите вече спели. Обвиняемата взела пропуска на И. от джоба на якето й, а пропуска на К. от бюрото. Курсант Й. разговаряла по телефона със свид. к-т П ст. С., който междуременно вече бил напуснал района на ....., да изчака на КПП, тъй като К. Г. си забравил пропуска. Свидетелят С. се върнал и чекирал на турникета за изход обв.к-т Г., а обв.Й. и обв.Р. си послужили с картите на И. и К.. Свидетелят и тримата обвиняеми напуснали района на .... в 00:14 часа на 07.01.2023г., и с такси се придвижили до дискотеката, където се забавлявали. Обвиняемата Й. качила в „Инстаграм“ своя снимка от дискотеката, която свидетелят ..... I степен Р. – помощник дежурен по батальон видял и изпратил на курсант Й. съобщение да се прибере във ..... училище най-късно до 04.40 часа. Обвиняемата курсант Й. заедно със другия обвиняем курсант Г. и свидетелите С. и М. в 04:42 часа на същата дата с таксиметров автомобил се завърнали във .... и влезли през КПП-то. Тези двама обвиняеми по същият начин използвали чуждите карти за достъп на турникета за вход. Обвиняемата Р. се прибрала с други курсанти малко по рано.

Първоинстанционният съд е посочил и доказателствата събрани по делото в досъдебната му фаза, които установяват горепосочената фактическа обстановка.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че в конкретния случай обвиняемите старшина II степен И. И. Й., курсант К. Г. Г. и курсант Д. Т. Р. и тримата от .... „..... на 07.01.2023 г., формално са осъществили състава на престъпление по чл. 380, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1 от НК, тъй като за времето от 00.14 ч. до 04.42 ч. в гр. В. без разрешение напуснали частта си - .... „.....“ - В., като по този начин групово се отклонили от военна служба за срок по- малък от едно денонощие, но тъй като деянието и за тримата обвиняеми макар и формално да осъществява признаците на горепосоченото престъпление, поради своята „малозначителност“, неговата обществена опасност е явно незначителна, поради което на основание чл. 304 НПК вр. чл. 9, ал. 2, пр. 2 НК те са били признати за невинни и съответно оправдани по предявеното им обвинение.

След задълбочен и внимателен анализ на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства настоящият въззивен състав намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно, а доводите в протеста и жалбата, както и в пледоариите на страните по делото за неоснователни, с изключение на алтернативните искания на защитата на обвиняемите за прилагане разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК в случая, ако не

се възприеме тезата им за липса на извършено престъпление въобще от обвиняемите.

По делото са събрани необходимите доказателства, които са дали възможност на съда правилно да оформи вътрешното си убеждение, което е отразено в мотивите. Те от своя страна са обосновани, изчерпателни и кореспондиращи с приетата фактическа обстановка и формалната логика. Изготвени са съгласно изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК и в тях съдът по убедителен начин е отговорил на въпросите по чл. 301, ал. 1 от НПК. Мотивите са аналитични и позволяват на страните и на въззивната инстанция да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда.

Приетата от съда фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция, която не счита за нужно да я преповтаря. Фактическата обстановка, посочена по-горе, се приема от защитниците на обвиняемите за безспорно установена само в частта, че тримата обвиняеми са отишли след полунощ (вече на 07.01.2023 г.) в дискотека „П.“ гр. В., като за целта са напуснали района на .... „.....“ - В.. Напускането на .... около 00:14 часа на 07.01.2023 г. от обвиняемите не се оспорва от страните по делото. Защитниците на обвиняемите и самите обвиняеми оспорват, че това (напускането на частта) е станало групово. Не се оспорва и времето на прибиране в училището – 04:42 часа за обвиняемите Й. и Г. и малко по-рано за обвиняемата Р..

Правилно първоинстанционният съд е приел, че е осъществен състава на престъплението по чл. 380, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1 от НК. Безспорно е, че тримата обвиняеми са се отклонили от военна служба на въпросната дата 07.01.2023 г. в 00:14 часа като са напуснали района на .... гр. В.. Деянието е извършено групово и това се доказва от събраните доказателства на досъдебното производство и пред първоинстанционния съд. Безспорно тримата обвиняеми, като постъпващи в наряд сутринта на 07.01.2023 г., не са имали право да напускат района на училището след 21:00 часа на 06.01.2023 година. Видно от заповед № .../06.01.2023 г. на началника на .... (том 2, л. 34-35 от досъдебното производство) е, че курсантите Й., Р. и Г. са назначени в денонощен наряд – 24 часа на 07.01.2023 г.: И. Й. като помощник дежурен по КПП, а К. Г. и Д. Р. като дневални на Първа курсантска рота. В заповед № ...../28.09.2022 г. на началника на .... е определен реда за напускане на района на училището, като в т. 2.6 изрично е посочено, че курсанти, които застъпват в дежурство, следва да се намират в училището най-късно до 21:00 часа в деня, предхождащ дежурството (том 2, л. 36 от досъдебното производство). От приложените справки за преминаване през турникети (вход-изход) на КПП на .... (том 2, л. 25-28 от досъдебното производство) е видно, че са чекирани като напускащи училището И. И., В.К. и П. С. (курсанти от училището и свидетели по делото), като това е станало на 07.01.2023 г. в 00:14 часа, а връщането е отразено в 04:42 часа на 07.01.2023 г., когато са се прибрали обвиняемите Й. и Г. заедно със свидетелите М. и С.. При връщането Й. отново е използвала пропуската на И. И., а П. С. се е чекирал два пъти, за да

позволи и на обвиняемия Г. да влезе. Обвиняемата Р. се прибрала от дискотеката по-рано преди тях без да е отразена в системата. Доколкото от доказателствата по делото се установява, че обвиняемата Й. е взела без тяхно знание електронните пропуски на И. И. и В.К. (докато те спят в общата с нея стая), е ясно, че с тях през КПП на излизане от училището са преминали обвиняемата Й. и обвиняемата Р.. Това е така, тъй като техните електронни пропуски като постъпващи в дежурство са се намирали в дежурната стая на батальона и не са имали възможност да ги използват. Третият обвиняем – курсант Г., е преминал с пропуски на свидетеля П. С., извикан за тази цел от обвиняемата Й. да дойде на КПП-то. Това се доказва от показанията на свидетелите П. С. пред първоинстанционния съд и показанията му от досъдебното производство, четени пред съда – том 1, л. 68 от досъдебното производство, които същият поддържа изцяло. Изрично този свидетел е посочил, че е имал уговорка с Й. да ходи на дискотека и от нея е разбрал, че ще идват и другите двама (Р. и Г.). С. сочи, че тримата обвиняеми заедно са напуснали училището и заедно с него са хванали такси до дискотека „П.“ – гр. В.. Същият е категоричен в показанията си и пред съда и на досъдебното производство, че той е дал пропуски си на обвиняемия К. Г., за да се чекира при излизането. Видно от показанията на свидетелките курсантки И. И. и В.К., дадени пред първоинстанционния съд е, че обвиняемата Й. (с която делят обща стая) им е казала след случая, че е използвала пропуските им, докато те са спели, за да отиде на дискотека. В подкрепа на изложеното са и показанията на свидетелката к-н С.С., пред която тримата обвиняеми са си признали за нерегламентираното напускане на училището. Нещо повече, при първоначалната проверка на инцидента същата свидетелка е видяла и на видеокамерите деянието на тримата курсанти. Въпросните записи се съхраняват един месец, поради което не са приложени към материалите на досъдебното производство. Показанията на свидетелите М. Р., М. М. също изясняват обстоятелствата по осъщественото групово ОВС. Р. лично е установил, че И. Й. е извън училището по нейна публикация в Инстаграм от дискотека „П.“ и даже й е разпоредил да се прибере до 04:40 часа сутринта, което тя и направила. Нарездането си Р. й дал с оглед на това, че същият е бил помощник-дежурен по батальон. Свидетелката М. заявява, че другите двама обвиняеми Р. и Г., с които на 07.01.2023 г. била заедно в дежурство й признали, че са ходили преди това на дискотека. Показанията на изброените свидетели въззивната инстанция ги кредитира изцяло, така, както е това е направил и първоинстанционният съд.

В тази насока основният съд подробно в мотивите си е посочил и коментирал тези доказателства и въззивната инстанция ги възприема изцяло.

С оглед изложеното въззивната инстанция не приема тезата на защитниците на обвиняемите и на самите обвиняеми, че отклонението от военна служба не е групово, а същите случайно са се срещнали на КПП-то и напуснали заедно района на училището. Механизма на деянието е посочен и в приложения по делото протокол от извършената служебна проверка за

инцидента направена от комисия на .....

Довода на адв.Б. ,че обвиняемите нямали знание за това ,че са в наряд сутринта на 7.01.23г. не намира потвърждение в събраните доказателства по делото. Самите обвиняеми в обясненията си сочат ,че знаят ,че застъпват в наряд/л.33-38 от НОХД 107/24г. на ВС Сливен/. Предаването на електронните пропуски/карти от обвиняемите в дежурната част по тази причина/наряда/ също опровергават тезата на този защитник.

Въззивната инстанция не приема становището на защитниците ,че обвиняемите като курсанти във ....-В. не са военнослужещи в същинския смисъл на това понятие и не са на редовна военна служба докато учат, поради което не попадат сред лицата визирани в чл.371 от НК които могат да носят отговорност за извършени военни престъпления.Основния съд е посочил подробно в своя съдебен акт защо това не е така и въззивната инстанция възприема изцяло тези аргументи. Все пак следва да се посочи отново ,че в самия ЗОВСРБ изрично в чл.135 ал.2 изрично е посочено че : „Курсантите са военнослужещи с особен статус“.След като са военнослужещи те могат да са субекти /извършители/ на военни престъпления и следва да носят отговорност за това съгласно чл.371 б.“а“ от НК. В подкрепа на изложеното са и сключените с тях договори за военна служба /л.104-107,112-115,120-123 том2 от досъдебното производство./ Факта ,че договора им е разделен на две части- 6 и 10 години, първата за обучение , а втората част за работа , не променя статута им на военнослужещи.

Правилно основния съд е приел ,че в случая следва да приложи разпоредбата на чл.9 ал.2 пр.2 от НК-малозначителност на деянието, изхождайки от незначителната степен на обществена опасност на деянието което макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление /в случая такова по чл.380 ал.2 пр.2вр. ал-1 от НК/ не е престъпно. Въззивната инстанция възприема изцяло изложените аргументи в тази насока от първоинстанционния съд.Това са чистото съдебно минало на обвиняемите и отличните им характеристики ,съжалението за извършеното и тяхното разкаяние, факта ,че по време на това кратко ОВС не са извършили нарушения и са нямали противообществени прояви,а след завръщането си в училището са изкарали дежурството си без допуснати инциденти.Следва да се отбележи и факта ,че за случая тримата обвиняеми са били наказани и по дисциплинарен ред. Безспорно се касае за деяние извършено поради проявено лекомислие от тяхна страна и основателно са били оправдани от първоинстанционния съд поради малозначителност на деянието.

С оглед изложеното подадения протест и жалба са неоснователни и не следва да бъдат уважени.

По изложените съображения, Военно-апелативният съд счита, че първоинстанционната присъда на ВС – Сливен следва да бъде потвърдена изцяло.

Правилно първоинстанционният съд с оглед оправдаването на

обвиняемите е постановил съдебно-деловодните разноси в съответствие чл. 190, ал. 1 НПК да останат за сметка на държавата.

При извършената служебна проверка, настоящата инстанция намери, че при разглеждането на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правата на страните по делото и че липсват основания за отменяне или изменяне на присъдата.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК, Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3/04.04.2024 г. по АНД № 7/2024 г. по описа на Военен съд – Сливен.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____